

[Borgbjerg.]
 tror, kun 6—7 Medlemmer af et Parti var til Stede her, og deraf vilde maale dets Interesse for den paagældende Sag. Det er oplyst for mig nu, at den meget vigtige Sag, som de Konservative baade i Folketing og Landsting er sammenkaldt om, er Landmandsbank-Sagen med Meddelelse om denne vigtige Sag, og jeg indrømmer, at det er en vigtig Sag; men hvis jeg vilde gøre, som den ærede konservative Ordfører forleden, vilde drage en lignende Konklusion, vilde jeg altsaa kunne sige, at for det konservative Folkeparti er Bankspørgsmaal af uendelig større Vigtighed end Kirkespørgsmaal. Det vilde være fuldkommen berettiget i Flugt med, hvad den konservative Ordfører gjorde her forleden.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg anmoder det ærede Medlem om at vende tilbage til Sagen.

Borgbjerg: Ja, jeg skal ikke udtale mere herom.

Til det ærede Medlem Hr. Povlsen skal jeg kun svare, at det ærede Medlem sagde, at Socialdemokraterne nu havde erklæret sig for Independentter. (Modsigelse af Povlsen). Jo, vi skulde have udtalt os som Independentter, udtalt os fra et independentisk Standpunkt. Maa jeg derved sige, at Socialdemokratiet er et politisk Parti, ikke en kirkelig Retning. Socialdemokraterne er derfor hverken Independentter eller Kongregationalister eller høj-kirkelige eller bredkirkelige eller Presbyterianere eller Episkopale eller Grundtvigianere eller Indre Missions- eller Centrumsfolk eller noget som helst i den Retning som Parti. Vi er ingen kirkelig Retning, heller ikke nogen kirkepolitisk Retning. Vi vil, naar Kirken adskilles fra Staten — det har Pastor Dahl sagt, og jeg gentager det —, give alle Menigheder den fuldeste Frihed, men naturligvis ogsaa Frihed til at organisere sig, ogsaa til at danne Samfund, mindre, større eller store, ganske som de selv vil — selvfølgelig. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Povlsen tænker sig, at der samtidig skulde udstedes en Lov, der forbød saadanne Menigheder at samle sig i større Samfund. Jeg vilde i hvert Fald ikke anse en saadan Lov for at være en Frihedslov.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Dertil kan jeg kun svare, at jeg for et Øjeblik siden sagde, at det kunde man selvfølgelig ikke modsætte sig. (*Borgbjerg:* Naa ja!). Ja, hvis det ærede Medlem vilde høre, hvad jeg sagde, havde det ærede Medlem slet ikke behøvet denne Replik.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at naar han citerede Landstingsmand Dahls Udtalelser om, at det radikale Venstre ønskede en politisk Personlighed, en Kirkeminister til at afgøre kirkelige Spørgsmaal, saa er det en Misforstaaelse fra den ærede Landstingsmands Side, idet vi netop hævder, at Afgørelsen skal lægges ud i Menighederne, saadan som netop Landstingsmanden ønskede det, idet den ærede Landstingsmand samtidig følger til, at han er ganske nøje i Overensstemmelse med det radikale Venstre; jeg er ganske sikker paa, at her tænker den ærede Landstingsmand paa den Programudtalelse, som jeg tillod mig at læse op for nogle Timer siden. Saa synes jeg ikke, det ærede Medlem kan være i Tvivl om, at der her er principiel Enighed mellem det ærede Medlem af Landstinget Hr. Dahl og mig.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen maatte altsaa indrømme, at der kunde komme Tvivlsituationer, hvor selv en saa bispevenlig Mand som det ærede Medlem maatte modsætte sig Biskopperne, maatte gaa mod Biskoppernes Afgørelse. Saa er vi jo ganske enige i saa Henseende, men saa vil det altsaa sige, at det ærede Medlem tillader sig ogsaa at kaste Bispeudtaler i Papirkurven.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Julin har Ordet for en kort Bemærkning.

Julin: Jeg skal ikke nægte, at den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kom med i Gaar om Indre Mission faldt mig stærkt for Brystet. Og havde det ærede Medlem Hr. Blang ikke anholdt den, vilde jeg have omtalt den, da jeg før havde Ordet. Jeg var godt klar over, at det ærede Medlem Hr. Blangs Gengivelse af det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Udtalelser ikke var helt korrekt, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg ønsker blot at sige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Svar, at for det første har Indre Mission lige siden sin Stiftelse beskæftiget sig baade med Bladudgivervirksomhed og ogsaa med Bogudgivervirksomhed; det eneste, som det ærede Medlem